DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)
den 21 november 2002 *

I mål C-356/00,

angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Tribunale amministrativo regionale per la Toscana (Italien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan

Antonio Testa,

Lido Lazzeri

och

Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob),

ytterligare deltagare i rättegången:

Banca Fideuram SpA,

angående tolkningen av avsnitt A, punkt 3, i bilagan till rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet (EGT L 141, s. 27; svensk specialutgåva, område 6, volym 4, s. 83),

* Rättegångsspråk: italienska.

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna C.W.A. Timmermans, A. La Pergola, P. Jann och S. von Bahr (referent),

generaladvokat: L.A. Geelhoed,
justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

— Antonio Testa och Lido Lazzeri samt Banca Fideuram SpA genom G. de Nova, R. Ristuccia och F. Barbieri, avvocati,

— Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) och Italiens regering genom U. Leanza, i egenskap av ombud, biträdd av F. Quadri, avvocato dello Stato,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom C. Tufvesson och A. Aresu, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter det att muntliga yttranden har avgivits vid sammanträdet den 8 november 2001 av: Antonio Testa och Lido Lazzeri samt Banca Fideuram SpA, företrädda av R. Ristuccia och F. Barbieri, Commissione Nazionale per le

Società e la Borsa (Consob) och Italiens regering, företrädda av G. de Bellis, avvocato dello Stato, och kommissionen, företrädd av C. Tufvesson och A. Aresu,

och efter att den 7 februari 2002 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Tribunale amministrativo regionale per la Toscana har, genom beslut av den 18 januari 2000 som inkom till domstolen den 25 september 2000, i enlighet med artikel 234 EG ställt två frågor om tolkningen av avsnitt A punkt 3 i bilagan till rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet (EGT L 141, s. 27; svensk specialutgåva, område 6, volym 4, s. 83).

2 Dessa frågor har uppkommit i en tvist mellan Antonio Testa och Lido Lazzeri, med stöd av Banca Fideuram SpA (nedan kallad Fideuram), samt Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (nedan kallat Consob) sedan Antonio Testa uteslutits och Lido Lazzeri avstängts från yrkesregistret över placeringsrådgivare.

Gemenskapsrättsliga bestämmelser

3 Enligt tredje skälet i direktiv 93/22 syftar detta endast till att genomföra den väsentliga harmonisering som är nödvändig och tillräcklig för att säkerställa ett ömsesidigt erkännande av auktorisation och tillsynssystem som är baserade på försiktighetsprincipen och att därmed göra det möjligt att lämna ett enda, för hela gemenskapen gällande, verksamhetstillstånd för företag som tillhandahåller investeringstjänster och att tillämpa principen om hemlandstillsyn.

4 Enligt artikel 14.1 i direktiv 93/22 får värdepappersföretag som auktoriserats av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat tillhandahålla investeringstjänster i alla andra medlemsstater antingen genom etablering av en filial eller enligt friheten att tillhandahålla tjänster under förutsättning att tjänsterna omfattas av auktorisationen.

5 I artikel 1.2 i direktiv 93/22 definieras ett värdepappersföretag som en juridisk person, och i vissa fall även en fysisk person, som regelmässigt utövar en verksamhet eller rörelse som består i att yrkesmässigt tillhandahålla investeringstjänster till tredje man.

6 I artikel 1.1 i direktiv 93/22 definieras för övrigt investeringstjänst som "någon av de tjänster som anges i avsnitt A i bilagan i fråga om de instrument som anges i avsnitt B i bilagan och som tillhandahålls tredje man".

7 Punkt 1 a i avsnitt A i bilagan till direktiv 93/22 avser "[m]ottagande och förmedling för investerares räkning av order avseende ett eller flera av de

instrument som anges i avsnitt B". I punkt 3 avses "[p]ortföljförvaltning av värdepapper på skönsmässig grund enligt särskilt uppdrag från enskilda investerare om bland värdepapperen ingår ett eller flera av de instrument som anges i avsnitt B".

8 I avsnitt B i bilagan till direktiv 93/22 räknas olika finansiella instrument upp. Bland dessa anges i punkt 1 a "överlåtbara värdepapper".

9 Enligt artikel 1.2 femte stycket i direktiv 93/22 skall, om en person tillhandahåller någon av de tjänster som avses i avsnitt A punkt 1 a i bilagan till detta direktiv och om denna verksamhet bedrivs endast för ett värdepappersföretags räkning och helt och ovillkorligen på företagets ansvar, verksamheten inte betraktas som den förstnämnda personens verksamhet utan som värdepappersföretagets egen.

10 I artikel 2.1 i direktiv 93/22 föreskrivs att direktivet är tillämpligt på alla värdepappersföretag. Enligt bestämmelsen skall dock "endast punkt 4 i denna artikel och artiklarna 8.2, 10, 11, 12 första stycket, 14.3 och 14.4, 15, 19 och 20 tillämpas på kreditinstitut vilkas auktorisation enligt direktiv 77/780/EEG och 89/646/EEG omfattar en eller fler av de investeringstjänster som anges i avsnitt A i bilagan till detta direktiv".

Nationell rätt

11 Decreto legislativo nr 415/1996 Recepimento della direttiva 93/22/CEE del 10 maggio 1993 relativa ai servizi di investimento del settore dei valori mobiliari

e della direttiva 93/6/CEE del 15 marzo 1993 relativa all'adeguatezza patrimoniale delle imprese di investimento e degli enti creditizi, (lagdekret nr 415/1996 om införande av direktiven 93/22 och 93/6/EEG av den 15 mars 1993 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut) av den 23 juli 1996 (GURI nr 186 av den 9 augusti 1996, ordinarie tillägg nr 133, s. 3, nedan kallat lagdekret nr 415/1996) innehåller regler om investeringstjänster och värdepappersföretag.

12 Bland de investeringstjänster som avses i lagdekret nr 415/1996 återfinns enligt artikel 1.3 d häri "enskild portföljförvaltning av värdepapper för annans räkning".

13 Enligt artikel 2.1 i lagdekret nr 415/1996 är det tillåtet för såväl värdepappersmäklare som kreditinstitut att yrkesmässigt erbjuda allmänheten investeringstjänster.

14 Enligt artikel 4.1 i samma lagdekret syftar den övervakning som utförs av Consob och av Banca d'Italia på detta område till att säkerställa att handlandet sker öppet och lagenligt samt att den förvaltning som utförs av de personer som är underställda kontrollen sker på ett lämpligt och försiktigt sätt. Consab och Banca d'Italia skall samtidigt vaka över skyddet för investerarna samt se till att finanssystemet förblir stabilt, konkurrenskraftigt och välfungerande.

15 I artikel 17.2 i lagdekret nr 415/1996 föreskrivs att "värdepappersföretag och banker kan vid tillhandahållandet av tjänster, under förutsättning att de har ett skriftligt tillstånd, handla i eget namn för kundens räkning".

16 I artikel 18.1 i samma lagdekret föreskrivs att "avtal beträffande tjänster som avses i förevarande dekret skall upprättas skriftligt och kunden skall erhålla ett exemplar".

17 Enligt artikel 20.1 a i lagdekret nr 415/1996 skall ett avtal om portföljförvaltning upprättas skriftligen.

18 I artikel 22.1 i lagdekretet föreskrivs att med "erbjudande utanför sätet" avses marknadsföring och tillhandahållande av instrument och investeringstjänster till allmänheten på annan plats än där det företag som ger ut instrumenten eller tillhandahåller tjänsterna har sitt stadgeenliga säte.

19 Särskilda regler föreskrivs i artikel 23 i lagdekret nr 415/1996 för yrket som placeringsrådgivare. Placeringsrådgivare definieras i artikel 23.2 som en fysisk person som i egenskap av anställd, ombud eller fullmäktig yrkesmässigt bedriver nämnda verksamhet utanför företagets säte. Yrket som placeringsrådgivare kan endast utövas för ett auktoriserat företags räkning.

Tvisten vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

20 Antonio Testa och Lido Lazzeri har båda arbetat som placeringsrådgivare för banken Fideurams räkning. De har, utanför Fideurams säte, erbjudit allmänheten olika finansiella instrument och investeringstjänster, bland annat andelar i

investeringsfonden Fondoitalia, bildad enligt luxemburgsk rätt och distribuerad genom Fideuram. Fonden består av olika värdepapperskategorier på specifika marknader med olika risknivå. Den handlande kunden kan välja att lämna den ursprungligen valda värdepapperskategorin för att välja en annan efter egen vilja.

21 Consob har genom två beslut av den 3 juni 1998 uteslutit Antonio Testa från yrkesregistret över placeringsrådgivare och avstängt Lido Lazzeri under fyra månader från samma register. I sitt beslut konstaterade Consob att Antonio Testa och Lido Lazzeri för en stor del av kundernas räkning gjort många snarlika överföringar (switch) mellan olika värdepapperskategorier i samma fond under en kort tidsperiod. Även om Antonio Testas och Lido Lizzeris kunder hade undertecknat erforderliga växlingsorder och gett handskrivna intyg om att de inte hade avsagt sig sin beslutsrätt hävdade Consob att överföringarna egentligen hade beslutats av placeringsrådgivarna. Enligt Consob gav rörelserna mellan olika värdepapperskategorier i samma fond upphov till försäljning av det finansiella instrument som ursprungligen köpts och köp av ett annat finansiellt instrument. Consob ansåg därför att Antonio Testas och Lido Lazzeris verksamhet utgjorde förtäckt förmögenhetsförvaltning. Eftersom enskild portföljförvaltning av värdepapper för annans räkning enligt italiensk lagstiftning är förbehållen personer med erforderlig auktorisation drog Consob slutsatsen att Antonio Testa och Lido Lazzeri grovt hade åsidosatt sina yrkesskyldigheter.

22 Antonio Testa och Lido Lazzeri väckte talan om ogiltigförklaring av Consobs beslut av den 3 juni 1998 vid Tribunale amministrativo regionale per la Toscana. I sin talan gjorde de särskilt gällande att besluten strider mot direktiv 93/22. Enligt Antonio Testa och Lido Lazzeri skiljer sig definitionen av begreppet portföljförvaltning av värdepapper som föreskrivs i lagdekret nr 415/1996, och som Consob använt, från den som återfinns i direktiv 93/22. I den förra

definitionen hänvisas, till skillnad från den senare, varken till att förvaltningen skall ske på skönsmässig grund eller till det uppdrag som investerarna ger. Antonio Testa och Lido Lazzeri har gjort gällande att deras handlande inte kan anses som portföljförvaltning av värdepapper enligt direktiv 93/22, eftersom de i varje enskilt fall, utöver de ordinarie av kunderna undertecknade växlingsorderna, även erhållit intyg vari kunderna gav sitt medgivande.

23 Consob har i sitt svaromål inför den nationella domstolen hävdat att den italienska lagstiftaren kunde frångå den gemenskapsrättsliga definitionen av begreppet portföljförvaltning av värdepapper och använda en mer omfattande definition på nationell nivå, eftersom direktiv 93/22, som endast syftar till att genomföra den harmonisering som är nödvändig och tillräcklig för att säkerställa ett ömsesidigt erkännande av auktorisation och tillsynssystem, ger medlemsstaterna ett visst handlingsutrymme vid utformningen av nationella bestämmelser för införlivande.

24 Tribunale amministrativo regionale per la Toscana anser att det är nödvändigt att fastställa räckvidden av direktiv 93/22 för att avgöra tvisten vid den nationella domstolen. Den nationella domstolen har uppfattningen att den definition av begreppet portföljförvaltning av värdepapper som föreskrivs i lagdekret nr 415/1996 skiljer sig från den som ges i direktiv 93/22. Tribunale amministrativo regionale per la Toscana anger att om Republiken Italien inte hade rätt att ge en annan definition av detta begrepp än den som ges i nämnda direktiv, skulle Consobs beslut om sanktionsåtgärder mot Antonio Testa och Lido Lazzeri vara rättsstridiga. Den vill därför pröva huruvida, och i sådant fall i vilken utsträckning, Republiken Italien har rätt att frångå den definition av begreppet portföljförvaltning av värdepapper som föreskrivs i direktiv 93/22 vid genomförandet av detta direktiv.

25 Det var mot bakgrund härav som Tribunale amministrativo regionale per la Toscana beslutade att vilandeförklara målet och att ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

"1. Skall punkt 3 i avsnitt A i bilagan till rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet, som innehåller definitionen 'portföljförvaltning av värdepapper på skönsmässig grund enligt särskilt uppdrag från enskilda investerare', tolkas på så sätt att en nationell bestämmelse som avviker från denna och enligt vilken det i det förevarande fallet inte krävs att portföljförvaltningen sker 'på skönsmässig grund' och 'enligt särskilt uppdrag från enskilda investerare' strider mot denna gemenskapsrättsliga bestämmelse?

2. Är däremot en nationell bestämmelse som antas för att införliva ett harmoniseringsdirektiv och som inte innehåller ovannämnda rekvisit förenlig med gemenskapsrätten?"

Upptagande till sakprövning

26 Consob och den italienska regeringen har gjort gällande att begäran om förhandsavgörande inte kan tas upp till prövning, eftersom direktiv 93/22 enligt deras förmenande inte är tillämpligt i målet vid den nationella domstolen. Placeringsrådgivares verksamhet är nämligen uttryckligen utesluten från detta direktiv och omfattas inte av den harmonisering som direktivet syftar till. Detta följer av såväl artikel 2 i direktiv 93/22, vari föreskrivs att detta endast är tillämpligt på värdepappersföretag, som av åttonde skälet i direktivet vari anges

att hemförsäljning av överlåtbara värdepapper inte bör omfattas av detta direktiv utan även i fortsättningen skall regleras genom nationella bestämmelser.

27 Domstolen erinrar om att det inom ramen för det samarbete mellan EG-domstolen och de nationella domstolarna som har inrättats genom artikel 234 EG enligt domstolens fasta rättspraxis uteslutande ankommer på den nationella domstolen, vid vilken tvisten anhängiggjorts och som har ansvaret för det rättsliga avgörandet, att mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i varje enskilt mål bedöma såväl om ett förhandsavgörande är nödvändigt för att döma i saken som relevansen av de frågor som ställs till domstolen. En begäran från en nationell domstol kan bara avvisas då det är uppenbart att den begärda tolkningen av gemenskapsrätten inte har något samband med de verkliga omständigheterna eller föremålet för tvisten i målet vid den nationella domstolen (se bland annat dom av den 6 juni 2000 i mål C-281/98, Angonese, REG 2000, s. I-4139, punkt 18, och av den 13 mars 2001 i mål C-379/98, PreussenElektra, REG 2001, s. I-2099, punkt 38).

28 Eftersom Consob uttryckligen kopplat de sanktionsåtgärder som påförts Antonio Testa och Lido Lazzeri till deras "portföljförvaltning av värdepapper", i den mening som avses i artikel 1.3 d i lagdekret nr 415/1996 och eftersom detta lagdekret införlivar direktiv 93/22 kunde den nationella domstolen anse att tolkningen av begreppet "portföljförvaltning av värdepapper på skönsmässig grund enligt särskilt uppdrag från enskilda investerare" i avsnitt A punkt 3 i bilagan till direktivet var avgörande för lösningen av den tvist som den har att avgöra.

29 Tolkningsfrågorna skall därför besvaras.

Prövning i sak

30 Den hänskjutande domstolen har ställt frågorna för att få klarhet i huruvida avsnitt A punkt 3 i bilagan till direktiv 93/22, vari begreppet portföljförvaltning av värdepapper definieras, utgör hinder för en nationell lagstiftning som frångår denna definition genom att det, vid genomförandet av direktivet, inte uppställs krav på att portföljförvaltningen skall ske "på skönsmässig grund" och "enligt särskilt uppdrag från enskilda investerare".

31 Den nationella domstolen har däremot inte begärt tolkning av vilka personer som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 93/22 och inte heller gett domstolen tillräcklig information för att den skall kunna avgöra om verksamheten i fråga, under omständigheterna i målet vid den nationella domstolen, kan anses utföras av ett värdepappersföretag i den mening som avses i artikel 1.2 i direktivet.

32 Härav följer att tolkningen av de bestämmelser i direktiv 93/22 som innehåller definitionen av vilken verksamhet som omfattas av direktivets tillämpningsområde endast är relevant för tvisten vid den nationella domstolen om verksamheten utövas av ett värdepappersföretag på vilket direktivet är tillämpligt.

33 För att besvara de sålunda avgränsade tolkningsfrågorna erinrar domstolen om att direktiv 93/22 syftar till att genomföra den väsentliga harmonisering som är nödvändig och tillräcklig för att säkerställa ett ömsesidigt erkännande av auktorisation och tillsynssystem som är baserade på försiktighetsprincipen och därmed göra det möjligt att lämna ett enda, för hela gemenskapen gällande, verksamhetstillstånd för företag som tillhandahåller investeringstjänster och att tillämpa principen om hemlandstillsyn.

34 Med stöd av ett sådant ömsesidigt erkännande kan värdepappersföretag som auktoriserats i sitt hemland, genom att etablera filialer eller enligt friheten att tillhandahålla tjänster, utöva hela eller en del av den verksamhet som auktorisationen gäller och som omfattas av direktiv 93/22.

35 Av vad som anförts följer ett krav på att definitionen av den verksamhet som avses i direktiv 93/22 följs, detta för att säkerställa en enhetlig tillämpning av direktivet i samtliga medlemsstater. Det ömsesidiga erkännande som införs genom direktivet skall endast omfatta de tjänster som omfattas av direktivet, vilket framgår av tredje skälet.

36 En ursprungsmedlemsstat kan emellertid i princip låta verksamhet som inte omfattas av direktiv 93/22 omfattas av samtliga eller en del av bestämmelserna i detta direktiv, särskilt vad gäller villkor för auktorisation, tillsynskrav samt regler för rapporter och insyn under förutsättning att det tydligt framgår att en sådan lagstiftning inte innebär införlivande av direktivet och att den inte ger upphov till oklarhet i andra medlemsstater vad gäller erkännande av den auktorisation som getts för den verksamhet och de aktörer som direktivet omfattar.

37 Vad närmare gäller definitionen av begreppet portföljförvaltning av värdepapper som förekommer i avsnitt A punkt 3 i bilagan till direktiv 93/22 konstaterar domstolen att bestämmelsen innehåller tre rekvisit.

38 För det första skall portföljförvaltningen ske enligt uppdrag genom vilket en investerare ger ett värdepappersföretag fullmakt att fatta placeringsbeslut för hans räkning. För det andra skall den förvaltade portföljen innehålla ett eller flera

av de instrument som avses i avsnitt B i bilagan till direktiv 93/22, som till exempel överlåtbara värdepapper. För det tredje skall portföljförvaltningen ske på skönsmässig grund enligt särskilt uppdrag från enskilda. Det senare villkoret medför såsom kommissionen påpekat att värdepappersföretaget kan fatta beslut på skönsmässig grund samtidigt som det respekterar investerarens strategiska val.

39 Dessa tre rekvisit i begreppet portföljförvaltning av värdepapper, såsom det definieras i direktiv 93/22, skall användas i medlemsstaternas rättsordningar vid genomförandet av direktivet.

40 Den definition av begreppet portföljförvaltning av värdepapper som finns i artikel 1.3 d i lagdekret nr 415/1996 motsvarar inte ordagrant den definition av detta begrepp som föreskrivs i avsnitt A punkt 3 i bilagan till direktiv 93/22. I den nationella bestämmelsen hänvisas nämligen varken till förvaltningens skönsmässiga karaktär eller kravet på uppdrag.

41 Domstolen erinrar emellertid om att Consob, den italienska regeringen samt kommissionen anser att de italienska bestämmelserna överensstämmer med den definition som föreskrivs i direktiv 93/22. De har gjort gällande att den definition som återfinns i artikel 1.3 d i lagdekret nr 415/1996 skall tolkas mot bakgrund av övriga bestämmelser i lagdekretet. De har dels hävdat att kravet på att värdepappersföretaget skall kunna handla skönsmässigt underförstått framgår av denna bestämmelse, dels har de gjort gällande att kravet på att portföljförvaltningen av värdepapper skall ske enligt uppdrag följer av artiklarna 17, 18

och 20 i lagdekret nr 415/1996, vari särskilt föreskrivs att sådan förvaltning skall ske med stöd av ett skriftligt avtal.

42 Det ankommer på Tribunale amministrativo regionale per la Toscana att mot bakgrund av vad som anförts kontrollera huruvida den definition av begreppet portföljförvaltning av värdepapper som följer av italiensk lagstiftning överensstämmer med direktiv 93/22.

43 Om den nationella domstolens prövning ger upphov till tvivel om huruvida bestämmelserna överensstämmer med direktiv 93/22 erinrar domstolen om att det av fast rättspraxis följer att den nationella domstolen vid tillämpningen av nationell rätt, oavsett om det rör sig om bestämmelser som har antagits före eller efter direktivet, är skyldig att i den utsträckning det är möjligt tolka den nationella rätten mot bakgrund av direktivets ordalydelse och syfte så att det resultat som avses i direktivet uppnås och därmed agera i överensstämmelse med artikel 249 tredje stycket EG (se dom av den 13 november 1990 i mål C-106/89, Marleasing, REG 1990, s. I-4135, punkt 8, svensk specialutgåva, volym 10, s. 575, av den 16 december 1993 i mål C-334/92, Wagner Miret, REG 1993, s. I-6911, punkt 20, svensk specialutgåva, volym 14, s. 477, av den 14 juli 1994 i mål C-91/92, Faccini Dori, REG 1994, s. I-3325, punkt 26, svensk specialutgåva, volym 16, s. 1, och av den 27 juni 2000 i målen C-240/98—C-244/98, Océano Grupo Editorial och Salvat Editores, REG 2000, s. I-4941, punkt 30).

44 Det skall tilläggas att även om Tribunale amministrativo regionale per la Toscana kommer fram till slutsatsen att verksamheten i fråga inte kan anses utövad av ett värdepappersföretag i den mening som avses i artikel 1.2 i direktiv 93/22, har medlemsstaten möjlighet att föreskriva en definition av begreppet portföljförvaltning av värdepapper som omfattar ett större verksamhetsområde än det som föreskrivs i avsnitt A punkt 3 i bilagan till direktivet.

45 Det står nämligen en medlemsstat fritt att genom den nationella lagstiftningen utöka tillämpningsområdet för bestämmelserna i direktiv 93/22 till att omfatta verksamhet som inte avses i detta direktiv under förutsättning att det tydligt framgår att den nationella lagstiftningen i fråga inte innebär införlivande av direktivet utan är ett uttryck för lagstiftarens egen vilja.

46 Med hänsyn till vad som anförts ovan skall tolkningsfrågorna besvaras så att avsnitt A punkt 3 i bilagan till direktiv 93/22, vari begreppet portföljförvaltning av värdepapper definieras, utgör hinder för nationell lagstiftning som frångår denna definition genom att det, vid genomförandet av direktivet, inte uppställs krav på att portföljförvaltningen skall ske "på skönsmässig grund" och "enligt särskilt uppdrag från enskilda investerare". Det står emellertid en medlemsstat fritt att utöka tillämpningsområdet för bestämmelserna i direktivet genom den nationella lagstiftningen till att omfatta verksamhet som inte avses i detta direktiv under förutsättning att det tydligt framgår att den nationella lagstiftningen i fråga inte innebär införlivande av direktivet utan är ett uttryck för lagstiftarens egen vilja.

Rättegångskostnader

47 De kostnader som har förorsakats den italienska regeringen samt kommissionen, vilka har inkommit med yttranden till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

— angående de frågor som genom beslut av den 18 januari 2000 har ställts av Tribunale amministrativo regionale per la Toscana — följande dom:

Avsnitt A punkt 3 i bilagan till rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet, vari begreppet portföljförvaltning av värdepapper definieras, utgör hinder för nationell lagstiftning som frångår denna definition genom att det, vid genomförandet av direktivet, inte uppställs krav på att portföljförvaltningen skall ske "på skönsmässig grund" och "enligt särskilt uppdrag från enskilda investerare". Det står emellertid en medlemsstat fritt att genom den nationella lagstiftningen utöka tillämpningsområdet för bestämmelserna i direktivet till att omfatta verksamhet som inte avses i detta direktiv under förutsättning att det tydligt framgår att den nationella lagstiftningen i fråga inte innebär införlivande av direktivet utan är ett uttryck för lagstiftarens egen vilja.

Wathelet Timmermans La Pergola

Jann von Bahr

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 21 november 2002.

R. Grass M. Wathelet

Justitiesekreterare Ordförande på femte avdelningen